

εὐπιστον, καὶ μετέβη μετὰ τοῦ τέκνου τῆς εἰς τὸ εἰρη-
 μένον χωρίον. Ὁ καλὸς γέρον ἐκάθητο ἐπὶ τῆς εὐ-
 τῆς θύρας τοῦ καπνίζων ὅταν ἐφθάσαν. Ἀφοῦ τῷ ἐξ-
 ἤθηκε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς τῆς ἔλαβε τὸ παιδίον,
 τὸ παρετήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ τιθεὶς
 αὐτὸ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἠρώτησεν. Τί θέλετε νὰ
 πράξω δι' ὑμᾶς; — Δὲν πιστεύετε λοιπὸν ὅτι δύνασαι
 νὰ τὸ θεραπεύσης; — Ἐγὼ ἔχι. — Δυστυχῆς τέκνον!
 εἶπεν ἡ μήτηρ κλαίουσα, εἶναι λοιπὸν καταδεδικασμένον
 νὰ μείνῃ πάντοτε οὕτως; — Λανθάνεσθε! θέλει περι-
 πατήσῃ. — Ἀλλὰ τίς θέλει τὸ θεραπεύσῃ; — Ὑμεῖς!
 — Ἐγὼ! — Βλέπω προσέθηκε μυστικῶς, ὅτι θέλετε
 μετ' οὐ πολὺ γεννήσει δεύτερον τέκνον τὴν ἡμέραν
 καθ' ἣν θέλει γεννηθῆ ἑκείνο, τοῦτο θέλει ἰατρευθῆ.
 Ἡ μήτηρ τὸν ἐθεώρησε μετ' ἀγανακτήσεως μὴ ἐννο-
 οῦσα πῶς ἡδύνατο νὰ ἐμπαίξῃ λύπην τοσοῦτον φυσικὴν.
 ἀλλ' ὁ καλὸς γέρον ἦτο τόσο ἡσυχος, καὶ εἶχε καὶ
 τρόπον τόσο πειστικόν, ὥστε ἐσιώπησε καὶ ἐξήγαγε
 μάλιστα νόμισμά τι ὅπως τῇ δώσῃ. Ἡτοιμάζετο ν' ἀ-
 ναχωρήσῃ εὐχαριστημένη ἐν μέρει διὰ τὴν ἐπίσκεψίν
 τῆς, ὅτε τὴν ἠμπόδισε φέρων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν
 χειλέων· ἀλλὰ σὰς προαναγγέλλω προσέθηκεν, ὅτι ἂν
 γεννήσῃτε τρίτον τέκνον, τοῦτο θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν
 σημερινὴν του κατάστασιν· τὸ δεύτερον θέλει τὸ θερα-
 पेύσῃ, τὸ τρίτον θέλει τὸ καταστήσῃ ἀθεράπευτον.

Ἡ προφητεία ὅμως αὕτη τοῦ καλοῦ γέροντος ἐγένε-
 νετο ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας ἀντικείμενον γέλωτος, ὅτε μετὰ
 δύο περιπὸν μῆνας ἡ ἀνεψία μου ἐγέννησε δεύτερον υἱόν.
 Μόλις εἶχεν ἀναλάβει τὰς αἰσθήσεις ἃς εἶχον ἀφαιρέσει
 αὕτη ὁ πόνος τοῦ τοκετοῦ, μόλις εἶχε λάβει εἰς τὰς
 χεῖρας τῆς τὸ μικρὸν πλάσμα ὃ εἶχε δώσει τὸ φῶς,
 ἠκούσθη κρότος εἰς τὴν θύραν ἣν ἡ ὑπέρβουρα ἔσπευσε
 ν' ἀνοίξῃ. Ἦτον ὁ μικρὸς Ἐρνεστός ὃν εἶχον ἀφήσει
 ἐν τῇ αὐτῇ καθήμενον ἐπὶ τοῦ χόρτου· ἦλθε μόνος ἄ-
 νευ ὑποστηρίγματος ἕως ἐκεῖ, καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ, νὰ
 φωνάζῃ, καὶ τραγωδῆ ἐντὸς τοῦ δωματίου τῆς μητρὸς
 του.

Ἄλλ' ὅ,τι θέλετε θαυμάσει ἐτι μᾶλλον εἶναι τὸ τέ-
 λος τῆς διηγήσεως. Ἀφοῦ ἐσυνήθισαν βλέποντες τὸν
 Ἐρνεστόν νὰ πηγαίνῃ, νὰ ἔρχηται ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνόμι-
 σαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπολέσῃ τὴν δύναμιν ταύ-
 την, ἧς εἶχε στερηθῆ τόσο καιρὸν. Ἐσυνήθισαν τόσο
 ταχέως εἰς τὴν εὐτυχίαν, ὥστε ἐλησμονήσαν σχεδὸν ἐν-
 τελῶς τῆς παρελθούσης ἀνησυχίας. Δύο ἔτη παρήλθον
 ἐν χαρᾷ, ὅτε ἡ ἀνεψία μου ἔφερεν εἰς φῶς τρίτον υἱόν.

Ἦτον ἡ ἐβδόμη τῆς πρωίας.
 (Ἐπεταί τὸ τέλος.)

ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

Μελισσόγλωσσα. — Καὶ αἱ μέλισσαι ἔχουν
 γλώσσαν ἰδιαιτέραν, ἢ ἤχους δι' ὧν, ἐν ἐκάστη πε-
 ριστάσει, ἐξωτερικεύουν τὰς ἐντυπώσεις των, εἴτε
 ἐκδιώκουσαι τὸν ἀέρα διὰ τινων σωλήνων οὓς ἔχουσι

κατὰ τὸν λαιμὸν, εἴτε κινεῖσαι τὰς πτέρυγας των
 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βραδέως. Οὕτως, δταν
 εἰς μίαν κυψέλην τὸ πᾶν βαίνει καλῶς καὶ ἡ βα-
 σίλισσα ὑγιαίνῃ καὶ αἱ προμήθειαι διατηρῶνται
 ἀσφαλεῖς, ἢ ταν καταφερθῆ ξηρὸν κτύπημα ἐπὶ τῆς
 θυρίδος τῆς κυψέλης, αἱ μέλισσαι ἀναπέμπουν ὁμο-
 φῶνως ἐπὶ πέντε σχεδὸν δευτερόλεπτα τὸν ἦχον
 χ ο υ .., ο υ .., ο υ .., ο υ ! μεθ' ἐν τηρούσιν ἀμέσως
 ἀπότομον σιγὴν. Ὅταν τὸ αὐτὸ κτύπημα κατενε-
 χθῆ ἐπὶ κυψέλης ἀφ' ἧς ἀπουσιάζει ἡ βασίλισσα,
 ἀκούεται ἦχος ἔντονος καὶ ἁρμονικὸς μεταβαλλό-
 μενος εἴτα εἰς δξύν καὶ ἀσύμφωνον ὡσεὶ χ ο υ ...
 ο υ ... ο υ ... ι ι ... ι ι ! Ὅταν αἱ μέλισσαι μιᾶς
 κυψέλης ἀπέρχονται εἰς τὴν ἐργασίαν των, ἀφίνοσι
 τὸν ἦχον ζ ... ζ ... ζ ... ζ ... παρὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς κυ-
 ψέλης. Ὅταν βλέπουσιν κίνδυνόν τινα, ἢ καλοῦσιν εἰς
 συνδρομὴν, ἠχοῦσι ι ι ... ι ι ... ι ι ... ! Τὸ ἐσπέρας,
 κατὰ τὸ θέρος, δταν ἡ συλλογὴ τοῦ μέλιτος κατὰ
 τὴν ἡμέραν ὑπῆρξε δαφυλῆς, ὁμοίᾳ πρὸς ὕμνον, ὑ-
 φοῦται ἐκ τῆς κυψέλης βοῆ γλυκεῖα ἀπροσδιόριστος.
 Τέλος, τὸν χειμῶνα, δταν τὸ μέλι ἀρχεται ἐκλείπειν
 ἀπὸ τῆς κυψέλης καὶ κτυπήσῃ τις ἐξῴθεν ἐπ' αὐ-
 τῆς, ἀκούεται ἔσω ἀντηχοῦν ἐν δξύν... δξύν... δξύν!
 εἶνε ἡ κραυγὴ τῆς ἀγωνίας τῶν μελισσῶν!

..

Σοκολάτα. — Ἡ ὥραία αὕτη τροφή κατὰ-
 γεται ἐκ Μεξικοῦ, καὶ κύριον συστατικόν τῆς ἔχει
 τ' ἀμύγδαλα τοῦ κακάου, ἅτινα ἀφοῦ καθουρδισθοῦν
 ὡς τὰ τοῦ καφφέ, ἀναδίδουν ἐν ἰδιαιτέρον ἄρωμα.
 Ὅταν κρυσώσουν τὰ τοιαῦτα ἀμύγδαλα τοῦ κακάου,
 ἀπλοῦνται ἐπὶ τραπέζης ὀριζοντείου, ἐφ' ἧς διὰ
 κυλίνδρου συντρίβονται τὰ κελύφη των· εἴτα ἀπὸ
 τοῦ ὄλου μίγματος ἀφαιρεῖται ἡ ζύμη τοῦ καρποῦ
 κ' ἐκτίθεται εἰς ἥρεμον θερμότητα ἵνα ἐξατμισθῇ
 ἡ ὑγρασία τῆς. Ἡ μικροτέρα ἐργασία τῆς κατα-
 κευῆς τῆς σοκολάτας εἶνε τὸ ἄλεσμα τοῦ κακάου
 καὶ ἡ ἀνάμιξις του μετὰ σακχάρους, βανίλιας, καὶ
 ἄλλων ἀρωμάτων. Ὡστε εἶνε φανερόν ὅτι ἡ κατα-
 σκευὴ αὕτη δὲν εἶνε ποσῶς ἀπλῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
 ποτελεῖ ἰδιαιτέρον κλάδον βιομηχανίας. Ὡς τροφή
 ἡ σοκολάτα εἶνε θρεπτικὴ, ἀλλ' ὀλίγον ἐρεθιστικὴ.
 Βρασθεῖσα εἰς τὸ ὕδωρ, τὸ γάλα κ.τ.λ. εἶνε ἀριστόν
 ποτόν, μέχρις ἐτι πρό τινων ἐτῶν διαφιλονεικήσαν
 τὰ πρωτεῖα πρὸς τὸν καφφέ. Αἱ ποικιλίαι τῆς σο-
 κολάτας ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, καὶ καθ' ἑκά-
 στην αὐξάνουν, ὡς αὐξάνουν καὶ αἱ νοθεῖαι καὶ αἱ
 φθοραὶ εἰς ἃς ὑπόκειται αὕτη. Διὰ τὸν τελευταῖον
 τοῦτον λόγον πολὺ πρέπει νὰ προσέχη πᾶς φίλος
 τῆς σοκολάτας καὶ εἰς τὴν γνησιότητά τῆς, καὶ εἰς
 τὴν ἀλώβητον ποιότητά τῆς. X. Θ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Βατραχος μωθώδης, Εἰς τινὰ πό-
 λιν τῆς Γαλλίας ἀνεκκλύθη τεραστικὸς βατραχος ὡγι-